

ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΑΙΜΑ ΕΡΓΑΤΩΝ

Την Παρασκευή 9 Ιανουαρίου, ένας ακόμη εργάτης έχασε τη ζωή του στην υπό κατασκευή νέα στάση του Μετρό, Ηλιούπολης-Αγ. Δημητρίου. Ο αλβανικής καταγωγής Εμίλ Ζόιτε, 23 χρόνων, πέθανε αβοήθητος αφού τον καταπλάκωσαν χώματα, ενώ εργαζόταν μέσα σε χαντάκι βάθους τριών μέτρων. Στο συγκεκριμένο σημείο, τα μέτρα ασφαλείας ήταν ανύπαρκτα και λίγο το γεγονός ότι η ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ βιάζεται να παραδώσει το έργο, λίγο το ότι ο εργάτης ήταν Αλβανός, το περιστατικό του θανάτου θάφτηκε μαζί με τον εργάτη, στην κυριολεξία!

Δεν έχει σημασία πώς βαφτίζουν τα έργα τους, είτε τα λένε « Ολυμπιακά », είτε τα χαρακτηρίζουν « Εθνικά », από τη στιγμή που γνωρίζουμε πως τα τεράστια χρηματικά ποσά, οι εργολαβίες και οι μίζες, είναι αυτά για τα οποία νοιάζονται οι κατασκευαστές και το κράτος. Το θέμα είναι πως όλα τους αποτελούν μέρος ενός καλοστημένου στοιχήματος, μίας καλά οργανωμένης κομπίνας δισεκατομμυρίων και οι εργαζόμενοι καλούνται να το κερδίσουν αυτοί για χάρη των αφεντικών, αποτελώντας αναλώσιμες μονάδες παραγωγής, ή ακόμη και την πρώτη ύλη για τις κατασκευές τους!

Οι θάνατοι των εργατών σε έργα σαν τα Ολυμπιακά, ή σαν αυτά που αποτελούν μέρος του "έκσυγχρονισμού" της χώρας και των υποδομών της, με απώτερο σκοπό το "κοινό όφελος και την καλυτέρευση της ζωής μας", για μας είναι ολοφάνερες εν ψυχρώ δολοφονίες στον βωμό του κέρδους και συγκαλύπτονται από τις προεκλογικές φανφάρες των εξουσιαστών και την προπαγάνδα-διαφήμιση των χορηγών. Πολλοί δε γνωρίζουν πραγματικά με τί εργασιακές συμβάσεις και κάτω από ποιές συνθήκες εργάζονται αυτοί οι άνθρωποι. Δουλεύουν σαν σκλάβοι, μέσα σε έργα-κάτεργα, ανασφάλιστοι, έκθετοι σε όλες τις κακουχίες, με πολύ χαμηλά μεροκάματα και με αβέβαιο μέλλον.

Εκτός από την αξιοπρέπεια των εργατών που τοδοπατείται καθημερινά και την απαξίωση της ανθρώπινης ζωής, από τα αφεντικά των εγχώριων εταιριών και των πολυεθνικών, θα 'πρεπε να θίγεται ολόκληρη η κοινωνία γι' αυτά τα εγκλήματα που συμβαίνουν μπροστά στα μάτια της και να υπερασπίζεται τα θύματά της, απέναντι στο κράτος και στα όργανά του.

Άλλωστε, κανένα απ' τα όργανα αυτά, είτε λέγεται αστυνομία, είτε λέγεται τηλεόραση, δεν θέλει να αποκτήσει συνείδηση η κοινωνία. Ο ρόλος τους και ειδικότερα της τηλεόρασης ως αβανταδόρου των πολυεθνικών και του κράτους, είναι ν' αποκοιμήσουν τους πάντες, με άμεση συνέπεια την κάμψη των κοινωνικών αντιστάσεων και την περιθωριοποίηση ακόμα και των αλληλέγγυων εργαζομένων, που προσπαθούν να υπερασπιστούν τα στοιχειώδη εργασιακά τους δικαιώματα. Αυτό, βέβαια, όταν οι τελευταίοι δεν φιμώνονται απ' τους εργατοπατέρες που σιγοντάρουν τα μεγάλα αφεντικά, οραματιζόμενοι κι αυτοί την « ισχυρή Ελλάδα της προόδου και των ίσων ευκαιριών ».

Στεκόμαστε στο πλευρό αυτών των ανθρώπων που ζούν καθημερινά τον εφιάλτη της εργασίας στα έργα των μεγαλοεταιριών και αντιστεκόμαστε σε πράξεις φίμωσης, χειραγώγησης και καταστολής των κοινωνικών αγώνων. Ήδη, ο κατάλογος των δολοφονημένων εργατών αριθμεί δεκάδες. Δεν πρέπει ν' αφήσουμε να προστεθούν κι άλλοι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

**ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΡΕΙΣ ΝΕΚΡΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ-
ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ**

Συλλογικότητα για την Αυτοοργανωμένη δράση